

(Š)KOLÁČIK

2. číslo
November
December
2021

Tvorili sme
Perlili sme

Zažili sme
Vyzvedali sme

Sút'ažíme
Športovali sme

Slovo na úvod...

Milí naši (Š)koláčikovia!

Po dlhších vianočných prázdninách sme opäť zasadli do lavíc a keďže nás čakalo polročné vysvedčenie, tak sme rovno prešli „k tvrdému (m)učeniu“. V tomto čísle sa ale spätne vrátíme k obdobiu pred týmito sviatkami pokoja a lásky a zaspomíname si, ako k nám prišiel Mikuláš, ako sme s radosťou nacvičovali vianočný program pre našich najbližších, ktorý sme prezentovali kvôli pandémie netradične - online. Môžete si prečítať rozhovor s naším milým pánom školníkom a tiež mnoho zaujímavých článkov, pri ktorých (dúfame) sa zabavíte, niečo naučíte či dostanete zaujímavý tip do prírody.

A tak teda: sadnite si, vychutnajte si koláčik a prečítajte si náš (Š)koláčik 😊

(redakcia)

Obsah:	Udialo sa.....	3
	Vyzvedali sme.....	5
	Zisťovali sme.....	6
	Športovali sme.....	7
	Perlili sme	8
	Tvorili sme	9
	Sút'ažili sme	11

Udialo sa...

Mikuláš

6.12. k nám do školy zavítal Mikuláš s anjelom. Boli takí dobrí, že každú triedu obdarili darčekmi, keď sme im zarecitovali básničku alebo zaspievali.

Vianočná akadémia

Každé Vianoce si naša škola pripravuje Vianočnú akadémiu, ale bohužiaľ sa tento rok prezenčne nemohla uskutočniť pre situáciu s Covidom, ale aj tak sa konala, a to online. Žiaci si nacvičili piesne, básne a tance, pani riaditeľka ich nahrála, a tak si programy, ktoré si žiaci nacvičili, mohli pozrieť aj ich rodiny. Všetky vystúpenia, ktoré si žiaci nacvičili, boli veľmi pekné.

Súťaž o najkrajšie vyzdobenú triedu

Blížili sa Vianoce a s nimi aj ďalšia súťaž ohľadne vianočnej výzdoby tried. Všetci žiaci sa snažili vyzdobit' svoje triedy čo najlepšie, ale víťaz mohol byť len jeden. Výzdoby hodnotili zamestnanci školy a školský parlament. Výsledky súťaže vyhlásila pani riaditeľka v školskom rozhlase. Na prvom stupni vyhrali štvrtáci a na druhom siedmáci.

Všetky triedy boli krásne vyzdobené a všetci žiaci sa snažili vyzdobit' si triedu, čo najkrajšie.

Vít'azi vianočnej výzdoby

Po Vianociach, keď sme prišli do školy, čakalo na nás pár prekvapení. Jedným z nich boli nové a jasnejšie lampy v každej triede, pod ktorými sa nám bude určite lepšie učiť a druhým prekvapením boli pestrofarebné, poučné nálepky, nalepené na schodoch. Určite nám pomôžu lepšie si zapamätať niektoré učivá, ako napríklad násobilku, chemické značky a anglické nepravidelné slovesá. Taktiež nám budú pripomínať ako sa máme správať.

(Lenka a Dianka)

Vyzvedali sme...

Milí naši školáčikovia. V tomto čísle sme si pre vás pripravili rozhovor s naším pánom školníkom, ktorý sa o chod našej školy stará od januára 2021. Týmto mu chceme zároveň aj pod'akovat', že je vždy ochotný nám pomôcť, poradiť a tiež s pani upratovačkami sa o nás stará, aby sme sa v škole cítili dobre, bezpečne, čisto a aby nám pri učení „nezamrzol“ rozum, hlavne v zime ☺

1. Pán školník, ako sa vám medzi nami pracuje?

Medzi vami sa mi pracuje dobre, stále ma niečím prekvapíte. Niekedy milo, inokedy menej príjemne.

2. Kde ste boli zamestnaný predtým, než ste k nám prišli robiť školníka?

Bol som zamestnaný ako izolatér plochých striech a bazénov (pozn.red. Izolatér montuje a opravuje rôzne druhy izolácií proti teplu, chladu, vlhku, hluku, otrasom a chemickým vplyvom).

3. Čo také „kuriózne“ ste riešili (opravovali)?

Ako školník som opravoval upchatý odpad na chlapčenských toaletách a príčinou bola spláchnutá kľučka z dvier. (pozn.red. Chlapci, hanbite sa! Dúfame, že sa také už viac nestane.)

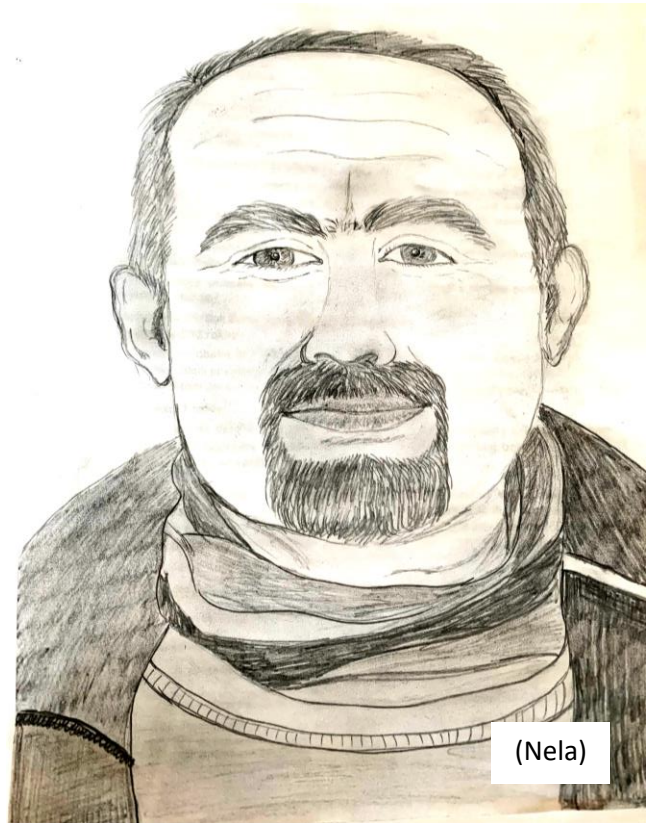
4. Aké sú vaše záľuby?

Mojou záľubou je turistika. Rád chodievam do hôr s Klubom turistov zo Šurian.

5. Kde všade ste s daným klubom boli?

Všade. Prešli sme celé Slovensko. Od západu po východ a od severu na juh.

6. Do ktorej krajiny by ste sa chceli ísť pozrieť?

Chcel by som ísť do Slovinska, lebo je tam krásna príroda, veľa krásnych jaskýň a národný park Triglav plný krásnych zákutí.

7. Akú knihu ste naposledy čítali?

Naposledy som čítal knihu Pipi dlhá pančucha s mojou trojročnou dcérou.

8. Čím ste chceli byť, keď ste boli malý?

Ako malý chlapec som bol stále v lese a tak som chcel byť lesníkom (horárom).

9. Keby ste si mohli vziať na opustený ostrov 3 veci, ktoré by to boli?

Na ostrov by som si zobral svoju manželku, krížovky a psa.

Zisťovali sme...

Vianočné sviatky sú za nami, už len nostalgicky spomíname na tie zázračné chvíle plné rodinnej pohody, voľna, blikajúcich svetielok a čarovnej atmosféry.

Vianoce, to sú sviatky narodenia Ježiša Krista, Božieho syna. 24.12. slávime Štedrý deň, počas ktorého sa v našich rodinách dodržiavajú rôzne tradície. A o aké tradície ide? To sme už zisťovali krátkou anketou medzi žiakmi.

1. Modlievate sa pred štedrou večerou?

Na túto otázku okrem dvoch žiakov odpovedali všetci respondenti kladne. Čiže skoro v každej rodine sa Štedrá večera začína modlitbou.

2. Dostávate na čelo krížiky s medom?

Tu už polovica žiakov odpovedala, že nie, prípadne, že keď večerajú so starkou, tak áno.

3. Hádzate orechy do kútov?

Orechy sa hádžu v nadpolovičnej väčšine domácností žiakov. Niektorí napísali, že dokonca oni sami ich do tých kútov hádžu.

4. Rozkrojujete si jablčko, prípadne iné ovocie?

Na túto otázku odpovedali kladne všetci tí, ktorí napísali, že sa u nich hádžu orechy.

5. Jedávate oblátky s medom?

Tak na túto otázku odpovedali kladne všetci žiaci. Ved' predsa pri štedrej večeri nesmú chýbať oblátky s medom. Aj keď štedrovečerné menu sa líši, toto zostáva v každej rodine stabilné.

6. Aké je vaše hlavné jedlo pri štedrej večeri?

Vo všetkých rodinách sa dodržiava tradične ryba a šalát. Rozdiely sú iba v rybách, kto akú preferuje, no našli sa aj žiaci, ktorí rybu nemajú radi, a preto jedia rezne alebo vyprážený syr.

7. Predposledná otázka sa týkala polievok. Akú polievku jedávate na Štedrý deň?

Bezkonkurenčne vyhrala šošovicová. V niektorých rodinách jedia aj rybaciú a kapustnicu. Jeden žiak napísal, že u nich sa jedáva kuracia polievka. V našom regióne zatiaľ vedie prím šošovicová, no tým, že sa k nám dostávajú ľudia z iných regiónov, prípadne sa sem priženia či privydajú, nosia si zvyky zo svojich rodín.

8. Chodievate na Štedrý deň na cintorín? Nosíte zosnulým príbuzným betlehemske svetlo?

Na túto otázku už kladne odpovedalo iba niekoľko žiakov. Je to pekný zvyk, spomenúť si v tento deň aj na našich blízkych, ktorí už nie sú medzi nami, podeliť sa o svetlo a radosť z Božieho narodenia aj s nimi. Verím, že sme ich inšpirovali a tento zvyk si zavedú vo svojich rodinách. Ved' napr. tie staršie deti nemusia byť celý deň len pri televízore či počítači, môžu vybehnúť na cintorín a popritom sú aj v prírode.

V niektorých rodinách ešte majú také svoje zvyky, že ráno jedia tresku, niektorí zase vianočku, či iné koláče. V každom prípade, všetci sa tešia na večer, že sa krásne vyobliekajú, zídu sa spolu pri štedrej večeri, a hlavne po nej na darčeky 😊

(Ak nás čítajú aj rodičia, tak im deti odkazujú, nech si nenaberajú tol'ko ryby a šalátu, lebo ich ratolesti sa už nevedia dočkať darčiekov 😊)

Športovali sme...

V tomto čísle (Š)koláčika vám ponúkame tip na zimné športy ned'aleko našej obce.

Okrem vychádzok do prírody môžete navštíviť aj ned'alekú obec Čechy, v ktorej sa nachádza lyžiarske stredisko. Lyžuje a sánkuje sa tu na vyššom kopčeku. Lyže alebo aj snowboardy si môžete požičať priamo tam, taktiež sa tam dá aj občerstviť v malom bufete. Na svah sa môžete dostať aj pomocou lyžiarskeho vleku. Vyskúšať si môžete aj nočné lyžovanie, z ktorého budete mať určite nezabudnuteľný zážitok.

(Radka a Karin)

Perlili sme...

V tretom ročníku žiaci nevedeli, čo je strojopis, tak im pani učiteľka na internete vyhládala, ako vyzerá starý písací stroj. Povedala im, že keď chodila do školy, na takom stroji musela vedieť písať. Jeden žiak sa jej spýtal: „A v akom storočí to bolo?“

Prváci mali na hudobnej výchove písať husľový kľúč. Jeden prvák ho už dopísal a spýtal sa: „Môžem si už ten spievací háčik odložiť?“

Jeden žiak na hodine slovenského jazyka: „Podstatné mená sa delia na konkraktívne a abstraktívne. (správne: konkrétne a abstraktné)

Na náboženstve sme písali Desatoro a jedna spolužiačka napísala: Nebudeš žiadostivo túžiť po matke blížneho svojho. (správne: manželke)

Pani učiteľka sa na dejepise pýtala, kto je „otcom dejepisu“. Jeden žiak jej na to odpovedal, že Herodes. (správne: Herodotos)

Na hodine náboženskej výchovy pani učiteľka vysvetľovala žiakom sviatosť pomazania chorých a že je u nás zaužívaný taký zlý výraz pre túto sviatosť, a preto sa jej ľudia boja. Pýtala sa, či vedia, ako ju ľudia nazývajú. Jeden žiak jej odpovedal, že demencia. (správne: posledné pomazanie)

Tvorili sme

V tomto čísle vám prinášame robinsonádu, ktorú vymyslela Veronika Holečková, žiačka 9. ročníka. A čo je robinsonáda? Je to dobrodružné prozaické dielo, ktorého témou je boj jednotlivca (prípadne malej skupiny ľudí) o záchranu vlastného života na opustenom mieste. Názov literárneho žánru vznikol podľa mena hlavnej postavy diela anglického spisovateľa Daniela Defoa Robinson Crusoe.

Hawaii trošku inak

Kapitola 1.

Veľké nešťastie

„Vážení cestujúci, lietadlo na Havaii odlieta o päť minút,“ ozvalo sa z rozhlasov na letisku v Bratislave. Učiteľia sedeli v lietadle už osem hodín, keď tu sa začalo lietadlo triasť. „To budú iba turbulencie,“ povedala pani učiteľka Krajčovičová. Z ničoho nič začalo lietadlo klesať. „Čo sa deje?“ opýtal sa vystrašene pán učiteľ Kišš. No odpovede sa už nedočkal. Lietadlo sa začalo ešte väčšmi triasť a naberalo na rýchlosti. BUM!!! Lietadlo spadlo. „Janka! Janka! Janka!“ Keď sa pani učiteľka Fačkovcová prebrala, zbadala pani učiteľku Krajčovičovú a pána učiteľa Kišša. „Janka, bolí ťa niečo?“ opýtal sa Miloško a pozrel na Janku. Janka sa poobzerala okolo seba. Svietilo slnko, všade bol piesok a voda. „Nič mi nie je,“ odvetila Janka. Miloško a Anka podali Janke ruku. Janka sa postavila a opýtala sa: „Čo sa stalo?“ Anka vysvetlila: „Keď sme leteli, niečo sa pokazilo. Myslíme si, že to mohli byť motory. Lietadlo spadlo a naše jediné šťastie bolo, že sme dopadli do vody. Lietadlo sa vo vzduchu nejakým spôsobom rozlomilo na dve časti. Nevieme, kam dopadla predná časť, ale zadná časť, kde sme boli my, dopadla, domnievame sa, že pri opustený ostrov. Nikto neprežil. Iba my traja. Mali sme veľké šťastie.“ Kým Anka toto všetko vysvetľovala Janke, Miloško založil oheň, aby si osušili veci a zahriali sa.

Kapitola 2.

Kde je Miloško?

Bola hlboká noc. Janka a Anka spali. No pán učiteľ nie a nie zaspáť. Oheň už dohorieval, tak sa Miloško vybral po drevo. Vošiel do lesa a začal zbierať starú kôru ležiacu na zemi, no vtom začul divné vrieskanie a krik. Pomyslel si: „Čo ak sú to ľudia, ktorí by nám mohli pomôcť. Pôjdem za tým vrieskaním.“ Miloškovi to prišlo ako dobrý nápad, no bál sa jedného. Užoviek. Medzitým sa Janka zobudila a všimla si, že Miloško nie je pri zhasnutom ohni. Rýchlo zobudila Anku a povedala jej: „Miloško, Miloško tu nie je. On zmizol!“ Anka sa zľakla a vyhlásila: „Musíme ho nájsť!“ Hneď sa vybrali priamou čiarou do lesa. Zobrali si pevné palice na obranu. Keď zašli hlbšie do lesa začuli krik. Pomysleli si, že to môže byť Miloško, tak sa aj ony vybrali za krikom.

Kapitola 3.

Domorodci

Miloško uvidel v diaľke tmavý dym. Keď sa k nemu približoval, zvýšila sa aj intenzita kriku. Vedel, že je už blízko, a keď prešiel asi pätnásť metrov, zbadal niečo, čo nečakal. Stál tam človek, ktorý bol priviazaný k hrubej drevenej tyči. Mal oblečenú roztrhanú uniformu. „Ved' to je pilot nášho lietadla,“ pomyslel si. Vtom tam prišli iní ľudia. Vyzerali divne. Boli špinaví. Mali oblečené roztrhané oblečenie a mali dlhé vlasy. Boli to domorodci, ktorí vytvorili okolo pilota kruh. Pred pilota sa postavil iný domorodec. Mal na hlave zvláštnu korunu a v ruke držal palicu s lebkou. Z toho všetkého Miloško vydedukoval, že je

to ich vodca. Začal sa tam pred pilotovou hlavou oháňať s lebkou na palici a mrmlal niečo neznámou rečou. Keď dal vodca príkaz poddanému, poddaný zapálil pilotovo oblečenie a on začal horieť. Vyzeralo to, ako obeta.

Kapitola 4.

Zajali Anku

Miloško sa už chcel vrátiť, ale keď sa otočil zbadal za sebou Janku a Anku. „Čo tu robíte?“ opýtal sa Miloško. „To sme sa chceli opýtať my teba. Ani si nevieš predstaviť, ako sme sa o teba báli!“ povedala Anka. „Prepáčte, ale počul som krik a myslel som si, že sú to nejakí preživší z nášho lietadla. Keď už ste tu, poviem vám, čo sa stalo.“ Tak im Miloško povedal všetko. Ako sa sem dostal a čo videl. „... a potom ho tí domorodci obeto... AAAA! Užovka!“ zvrieskol Miloško. Vtom sa všetci domorodci otočili a rozbehli sa za nimi. „Bežme!“ zakričala Janka. Všetci traja sa rozbehli. Bežali až dovedy, kým si Janka nevšimla jaskyňu. „Pod'ťe za mnou!“ zvolala. Janke a Miloškovi sa podarilo ujsť do jaskyne, no Anka domorodcom neutiekla. Chytili ju a odniesli do osady.

Kapitola 5.

Záchrana pani učiteľky Krajčovičovej

Miloško a Janka boli veľmi vyčerpaní. Preto si museli oddýchnuť. V jaskyni strávili 10 hodín. Ulovili si jedlo, napili sa a pripravili si zbrane. „Janka, už by sme mali ísť,“ povedal Miloško. Janka sa pozrela na pána učiteľa a prikývla: „Áno, pod'me.“ Keď sa dostali pri osadu, nečakane ich prepadli domorodci a učiteľia sa nevedeli ubrániť. Skončili tam, kde Anka. V zajatí. Dlhو rozmýšľali, čo urobia, no nevedeli na nič prísť. Zrazu za nimi prišiel vodca, ktorému všetci hovorili Dendulinko a jeho poddaní Širokoboká, Wensdy, Princ Krasoň a Punčica. Vodca im povedal: „Hapalača sft Ipt.“ Janka, Anka a Miloško sa na seba nič netušiac pozreli. „Zajtra ráno budete popravení. Bez nášho vedomia a súhlasu ste vstúpili na naše územie a toto sa v našej osade netoleruje.“ Preložil im Princ Krasoň a odišli.

Kapitola 6.

Útek

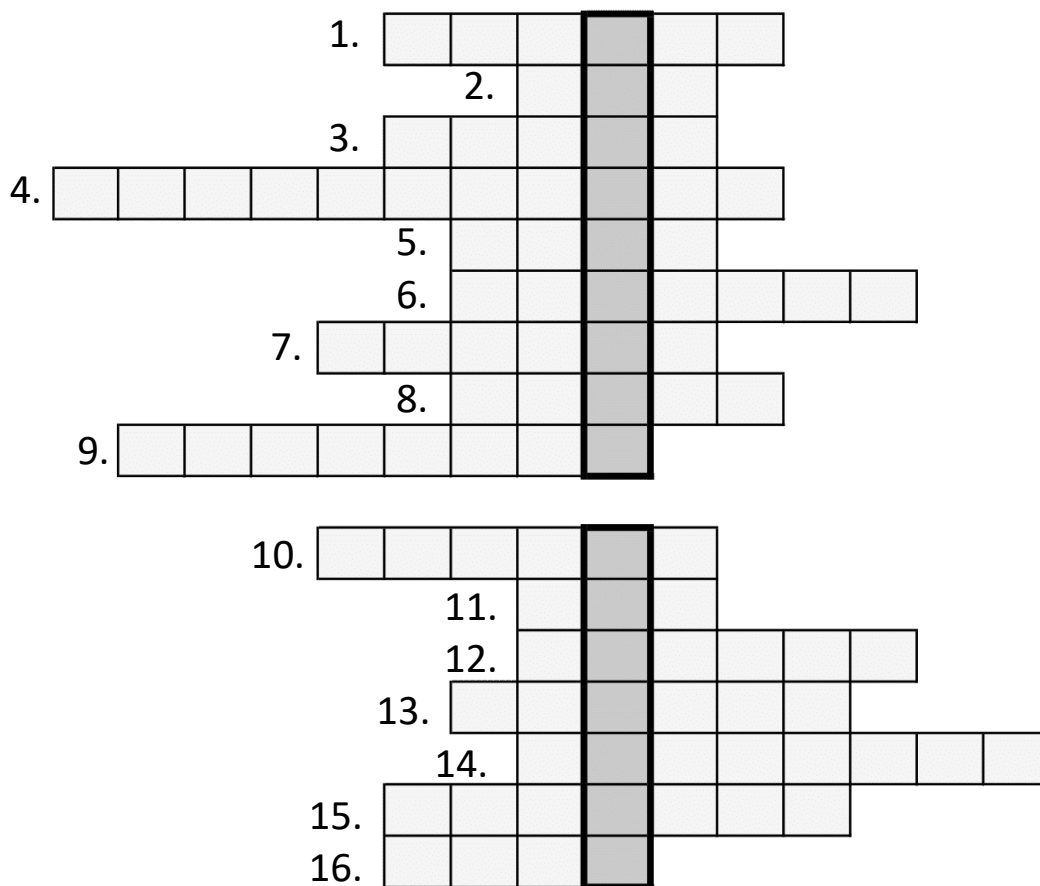
Začalo sa stmievať a traja učiteľia boli čím ďalej tým viac v strese. Mysleli iba na to, ako utiecť. Pri mrežiach ich väznice sedel domorodec s menom kosatka Mína. Už bola neskorá noc a kosatke Míne klesala hlava. Janke napadlo, že by kosatku Mínu mohli uspať a zobrať jej kľúče od väznice. Myslela si, že keby kosatke Míne povedala celé Mor ho!, mohlo by to zabráť. Tak spustila: „Zleteli orly z Tatry, tiahnu na podolia...“ Pani učiteľka tušila správne, zabralo to. Domorodec naozaj zaspal. „Ja som vedela, že mi to na niečo bude,“ povedala Janka. Keď však domorodkyni chceli zobrať kľúče, zobudila sa a zavolala vodcu. Vodca Dendulinko rozkázal poddaným, nech ich rozdelia. Ale keď domorodci otvorili mreže a prenášali ich inam, učiteľia sa im vytrhli z rúk a dali nohy na plecía. Bežali cez les až k pobrežiu. Domorodci ich prenasledovali, ale na okraji lesa sa zastavili. Učiteľia mali šťastie, že sa pri ostrove plavila loď, ktorá si ich všimla. Kapitán poslal pre nich čln, aby sa dostali na loď. Nastúpili a šťastne odplávali. Alebo nešťastne? Vtedy ešte nevedeli, že na lodi sú kanibalskí piráti.

KONIEC

Sút'ážili sme

Milí naši školáčikovia z druhého stupňa!

Aj tentokrát sa môžete zapojiť do súťaže o „Ulieváčika“, ak vylúštíte tajničku a správnu odpoveď so svojím menom vhodíte do pripravenej škatuľky na stolíku pri zborovni.

1. Rozprávka, kde sú hlavné hrdinky Anna a Elza (anglicky)
2. Keď zamrzne voda, vznikne z toho?
3. Mráz po anglicky
4. Cez zimu padá?
5. Darčeky na Vianoce nosí ?
6. Zima po anglicky
7. Keď ti je zima oblečieš si?
8. Slová s podobným významom sú?
- 9.

10. Je to biele a cez zimu to padá (nie je to sneh)
11. V zime sa v ňom kúri
12. Kvet ktorý má pichliače
13. Mužské meno, ktoré ma meniny 14.8.
14. Pečivo, ktoré má v názve Vianoce
15. Štedrý deň inak
16. Podľa čoho sa hrá na hudobnom nástroji ? (základný tvar)

Dištančné vzdelávanie

(zdroj internet)

Školáčik zostavili žiaci navštevujúci krúžok so zameraním na tvorbu školského časopisu pod vedením p. uč. Fačkovcovej. O grafickú úpravu sa postaral Marek Krasňan.